

Myšlenky P. Ljuba Kurtoviče ze semináře modlitby, půstu a mlčení, který se konal v březnu 2006 v Medžugorji

P. Ljubo Kurtović, který seminář řídil, nám úvodem řekl tuto moudrost: Čím blíže se dostáváme na naší životní cestě k Bohu, tím lépe vidíme srdcem ... Matka Boží pro nás stále opakuje: Modlete se, modlete se, modlete se! Modlete se srdcem!

Některé myšlenky P. Ljuba

- umět přijmout kříž, Bohu za kříž děkovat, růst v lásce; něco v životě nemůžeme změnit, ale jinak máme vylepšovat vše, co zmůžeme; kříž vede ke vzkříšení; Bůh není vždy logický, nechápeme duchovní boj; radujeme se z každého vítězství, plavme proti proudu; půst uzdravuje z nemocí, zahání zlé sny, zprostředkovává odpočinek pro ducha, duši i tělo ...
- noční adorace osvobozuje zvlášť intenzivně od našich aktivit, televize špiní, i když baví ...
- půst je účinná cesta k Bohu, k vnitřní svobodě ...
- mnoho tělesných nemocí a bolestí kotví v nemocné duši, zanedbaném duchu; smířme se s Bohem, uzdravme naše myšlenky; k tomu pomáhá modlitba opřená o půst; černé myšlenky pocházejí od ďábla, musíme se očistit...
- lékař doporučuje půst jako lék pro tělo, které se s půstem vzepře nemoci
- duch a duše touží po míru, lásce, po Bohu; půst zprostředkovává vnitřní mír a tím uzdravuje ducha, duši i tělo
- půst nás přibližuje k eucharistickému Kristu, Ježíš nás chce přitáhnout k sobě, abychom my táhli jiné lidi ke Kristu; půst nás očisťuje od jakékoliv závislosti, i na nás samých; půst zahání strach
- kombinace půstu, modlitby a mlčení nám umožní odpustit sám sobě, odhalí hlubiny srdce, očisťuje, učí vytrvalosti a trpělivosti
- půst není nejíst, ale naučit se jíst, pocítit vůni chleba, pocítit vděčnost
- dnes jsou tak časté psychosomatické choroby, nadbytek věcí může být horší než nedostatek, ubíjíme sami sebe, zvlášť dnes nevíme, kdo jsme
- chléb a voda pročistí i tělo, otevrou se nám oči, jak málo potřebujeme k životu, půst osvobozuje
- mlčení má velký význam, stále jsme obklopeni hlukem radia, televize, člověk se bojí setkat sám se sebou, sv. Augustin říká: Bůh ke mně přichází, dej, ať jsem doma!
- půst musí vycházet z lásky, tělesný půst musí být taky duchovní půst, půst spojený s pokáním a s modlitbou, staň se Tvá vůle, v tom je náš mír!
- jíme chleba, sbíráme drobký, kolik lidí nemá ani drobký? Chleba ‚vyroste‘ ze semínek, jak dlouho to trvá? Kolik práce stojí za těmi drobký? Kolik smutných setkáváme, uděláme jim vždy radost? Nějaké dobro? Půst chce proměnit naše srdce, vůli; půstem se obmýváme uvnitř, očisťujeme si duši
- modlitba není setkání zájmů, ale osob; podávám ruku v rukavici? Ne, sundáme si rukavici; žijeme s maskou? Sundejme masku! K Bohu musíme přistupovat s naprostou upřímností
- v mlčení, v tichosti ‚slyšíme‘ Boha i sami sebe; hluk a lomoz nás vždy přehlušují ... pomocí je modlitba,

každá modlitba je vlastně i svým duchovním cvičením, mlčením se učíme modlit, pak se můžeme modlit i v hluku, který je vlastně stále kolem nás

■ jíst je jednodušší než se postit, koukat se na televizi je jednodušší než se modlit, ticho je těžké; nemohu snést sám sebe?

■ půst, modlitba a mlčení, tato kombinace je silným duchovním cvičením, aspoň jednou v roce!

■ žít v duchu - to je dlouhodobě vyzkoušená křesťanská tradice, duchovní otcové tak žili celý život v poušti ... S Pannou Marií jsme si vždycky jisti!

■ mše svatá je ta nejdůležitější a nejintenzivnější modlitba, je to pro nás život sám, centrum našeho života, mystérium, tajemství Boží lásky ... Eucharistie je děkování, její existence chrání svět, Eucharistie je to nejvyšší a nejceněnější na světě, Eucharistie je Ježíš Kristus, Boží Syn, který se nám cele dává, my přijímáme samého Boha, do našeho těla, do naší duše, naším duchem ...

■ smysl půstu a modlitby podle sv. Pavla: Starý člověk umírá, aby nový člověk vstal do života

■ smíření je svátost, která snímá z člověka břemeno hříchu, viny, pocitu viny ... tuto svátost nemůže nahradit žádná psychoterapie; ve Starém zákoně obětí za hříchy byl beránek, v Novém zákoně je to Ježíš Kristus, Boží Syn!

■ Ježíš osvobozuje skrze kněze, i hříšného kněze; sundejme masky, které tak často nosíme, taky v nás žije farizej, musíme ho udusit, Bůh vidí do našeho srdce, nikdy ho nemůžeme oklamat; ve sv. zpovědi se nás Ježíš ptá: Věříš mě? Důvěřuješ mě? Miluješ mě? Ve sv. zpovědi musíme vše dát Ježíši, odevzdat, důvěřovat!

■ svědomí člověka je svatyně, svatostánek, tam přebývá Bůh; tělo potřebuje hygienu, sprchu, vodu, umýt; ještě víc potřebuje hygienu naše duše a náš duch! Panna Maria jednou dovolila lidem se jí dotknout a najednou byla celá černá, vizionáři se ptali, co se jí stalo? Odpověděla, že všechno to černo jsou naše hříchy ...

■ v dokonalé lásce neexistuje strach, strachem nás ovlivňuje a obviňuje ďábel, neustále se snaží nás znejistit, vše dobré zpochybnit; ďábel je obviňovatelem našeho svědomí; P. Pio řekl, že když nás naše svědomí dohání k zoufalství, zmatkům, hrůzám, tak je to ďáblov dílo, jediná pomoc je svatá zpověď! Ta je vysvobození od špíny duše ...

■ Zmrtvýchvstalý Ježíš se zjevil apoštolům, kteří v noci neulovili ani jednu rybu. Ježíš řekl: „Spusťte síť“. Petr poslechl a nalovil plnou síť, pak zaplakal, poznal Pána života a smrti; „Petře, teď budeš lovit lidi“; tak Bůh vychovává i nás! Bůh nás nechá klesnout, aby nás, hříšníky, vychovával a aby z nás udělal světce ...

(převzato ze Zpráv z Medžugorje 5/07)

**OBRACEJME SE S DŮVĚROU K BOHU
A MODLEME SE, ABYCHOM SE STALI
SVOBODNÝMI...**